

Pista 1. Nadala del poble de Callosa d'en Sarrià - Pep Gimeno Botifarra

Del disc Ja ve Nadal, Bureo Músiques, 2014

Vingueu pastorettes, vingueu a sopar,
que la nit és curta i se'n tenim que anar
al peu de la serra a fer el sopar:
arròs amb cebeta i bon bacallà.

Tragueu orelletes i bunyols de vent,
pataques bullides i bon aiguardent,
i l'amo de casa que encete el tonell
i el seu fill que balle i tots ballarem.

Ja pugen, ja pugen, escales amunt,
cantant les nades, tocant el caduf,
i la senyora ama que pare la mà
p'a que n'hi haja p'a hui i p'a demà.

Pista 8. Ja vénen els Reis (Benigànim) - Ximo Caffarena

Amb la participació de Vicent Torrent i l'Ajunt de la Bóta

Del disc La Valldigna canta nades, Tecnosaga, 2004

Ja vénen els Reis per la costereta
i al Jesús li duen una camiseta.
Ja vénen els Reis per baix del Portal
i al Jesús li duen un grapat de sal.

Ja vénen els Reis per la costereta
i al Jesús li duen una camiseta.
Anem, anem, anem a Betlem,
que la nit és bona, anem, anem.

Ja vénen els Reis per la porta falsa
i al xiquet li porten un carro de pansa,
polles i pollastres, cabrits i coloms,
polits i gallines, confits i torrons.

Ja vénen els Reis per la porta falsa
i al xiquet li porten un carro de pansa.
Anem, anem...

Ja vénen els Reis per dalt de la bassa
i al Jesús li duen una carabassa.
Ja vénen Gaspar, Baltasar i Melcior,
caravana plena, hi haurà per a tots.

Ja vénen els Reis per dalt de la bassa
i al Jesús li duen una carabassa.
Anem, anem...

Tradicions - 5é de Primària

Sembla que enguany la colla està més decidida que mai a fer un bon acapte, a recollir un munt de menjar per a compartir i per a gaudir de la festa en aquella vesprada-nit d'eufòria i bona voluntat. Manel, el pare de Nelo, ha trobat una nova faena i les coses van un poc millor a sa casa. El pare encara recorda quan estava decidit a crear la seua empresa i com veié fracassar el seu projecte per falta de padrins. Encara com pogué salvar la seua vivenda després de molt d'esforç i sacrifici treballant fins i tot ben lluny dels seus fills i les seues filles.

Però ell no ha baixat veles, no perd l'esperança de reprendre el seu projecte, té la il·lusió de fer-lo anar endavant li coste el que li coste. S'esforçarà amb la constància i les ganes d'innovar que caracteritzen els de la seua família, els del seu poble, els de la seua terra. Eixe tarannà aventurer que caracteritzava els primers pobladors arribats des de Catalunya, les Illes i Aragó. Eixe mateix caràcter que han demostrat tots els que s'han quedat a viure en aquestes terres arribats d'ací i d'allà.

Com a novetat, a més, ha pensat a recuperar una tradició per a la nit d'asguilando. Ell creu que és un símbol d'un ritual ancestral i que és necessari mantindre'l. Enguany la colla de cantaires s'il·luminarà amb torxes d'espart o manats d'espígol sec encesos, és a dir, amb xameles o aixames com és tradició a molts altres pobles. En cremar l'espígol una aroma agradable impregna els carrers per on passa la colla i deixa un rastre invisible que arrossega els encuriosits que els veuen passar.

La senyora Maria ja té vora noranta anys, però espera amb il·lusió aquesta nit per a sentir com canten l'asguilando, i ha preparat unes orelletes ben bones seguint la recepta que es fa a sa casa des de l'any de la teranyina. En sentir aquella aroma d'espígol se sent transportada a la seua joventut.

—Fum d'espígol per a donar bona oloreta a la casa quan hi ha malalts o algun part —diu la velleta.
—Fum d'espígol per a atraure els bons esperits, per a purificar i protegir —respon Aitana quan la sent, una xicota que també ix en la colla des de fa anys.
—“Ol a silenci. Ol a cast, íntim tàlem: a part, a espígol” com digué Vicent Andrés Estellés —afig Voro, el mestre de música de la seua escola.

Carme, Nelo, Omar i Eugènia l'han acomboiat enguany. En explicar-li què feien cada any per l'asguilando no ha volgut perdre l'ocasió de compartir una tradició que ja s'ha extingit en molts llocs.

Amb el foc de les xameles també s'acosten fins a un portal que han col·locat davant de l'església, allí els obsequien amb creïlles bollides i bon aiguardent. Després enfilen pels carrers estrets del centre històric. En arribar a la plaça i veure el gran om monumental, Roser llança al vent el seu pensament.

—Quantes històries podria explicar-nos l'om.
Manel, que la sent, de seguida afig:
—Sí, ell ha estat testimoni de la vida del poble des de fa més de tres-cents anys.
—Tants, pare? —pregunta Nelo encuriosit.
—Sí, aquest om ja és més vell que moltes de les cases de la plaça. El meu iaio ja m'explicava que ells venien a la plaça a jugar i que recordava el seu iaio explicant històries de quan les sènies eren arrossegades per burros per a poder traure aigua del riu. I deia que en aquella època l'om ja era gran i que el seu iaio l'anomenava l'arbre vell —diu Manel.
—Sort que pogué salvar-se de la plaga —explica Roser.
—Doncs sí, perquè molts oms han desaparegut dels pobles valencians —continua Manel.
—Si aquest arbre parlara, seria contar i no acabar —diu Roser.
—Sí, homes llogant-se per a treballar.
—Dones comprant, venent o baratant en dia de mercat.
—Tractes, acords i pactes donant-se la mà o amb tan sols la paraula com a únic acord signat.
—Festejos, enamoraments, tradicions i costums com les de l'asguilando d'enguany.

—Quantes nits d'asguilando hem passat per davall de les seues branques corrents per ser la primera colla en arribar a les cases i demanar l'acapte. Sí, molts moments de convivència i de veïnatge, quina alegria conservar aquest arbre monumental!

—Ben pensat pot ser que siga el major patrimoni que tenim, un símbol de l'esforç del poble per protegir la seua natura i el seu entorn —afeg Roser.

—Eh, Nelo! Va! Que no veniu? —els crida Carme.

—Sí! Ja hi anem! Ja! —contesta el xiquet mentre mira els dos majors i els fa un gest per veure si el segueixen.

Sense adonar-se'n Nelo, Roser i Manel s'han despenjat de la colla que ja ha enfilat pel carrer Major.

Carme, Omar, Nelo i Eugènia s'han fet fadrins i no corren com els més menuts tocant timbres i estirant anelles perquè òbriguen les portes a aquella colla de pidolaires. En companyia dels grans canten cançons i senten les xarrades dels majors. Les històries del Pare Llop han quedat enrere com els contes dels espantacriatures. Ara ja sols habiten en la seua memòria, malgrat que en un racó fosc d'algun carreró encara puga guaitar alguna bubota ells es creuen segurs de poder fer-li front.

—I si anem a per Lisa? —els diu Eugènia.

—Sí, clar!

Demanen permís als seus pares i se'n van a buscar a Lisa, una xiqueta que ha vingut a viure al poble i que va a la seua classe. Sa mare és anglesa i no coneix molt bé les tradicions valencianes.

—No has anat mai al Tirisiti? Doncs és un betlem de titelles d'allò més divertit que es fa a Alcoi —li explica Carme.

—Sí que m'agradaria veure'!! —contesta Lisa.

—I la festa dels enfarinats? A Ibi fan una batalla i es llancen farina els uns als altres. Tot el poble està governat durant el dia dels innocents per una colla de bojos que crea unes normes insensates quan es converteixen en els alcaldes de la ciutat —continua Nelo.

—I com s'entén una festa que sembla pròpia del Carnestoltes en plenes festes de Nadal? —pregunta Lisa.

Voro, el mestre, que està sentint-los, li explica que les festes de Nadal vénen de fa tants anys que fins i tot ja les celebraven els celtes i els romans encara que per a ells eren les festes del solstici d'hivern, les que feien en honor al déu Saturn, les saturnals o al Yule en cas dels celtes, festes que en tots els casos eren moments de celebracions amb balls i cançons, festes en què les nits es convertien en moments d'intercanvi, de recollir i compartir llepolies i regals en senyal de companyonia i d'amistat. Festes que entre els pastors i pastores coincidien amb les Lupercals amb oracions i rituals per a protegir els ramats dels llops. Totes elles es desenvolupaven en un altre calendari que no era exactament el nostre, però que es desplegava al llarg del solstici d'hivern.

—I ara entre les tradicions dels valencians queden residus d'aquestes festes i creences que alhora s'han conservat i ara es donen junt amb altres de caràcter religiós com el betlem de la Pigà —acaba afegint Voro.

—I l'home dels nassos? —salta Eugènia.

—L'home dels nassos? —pregunta Lisa sorpresa.

—Sí, veritat que és curiós? Doncs ma mare que recorre tants pobles i ciutats em va explicar que a Ontinyent l'últim dia de l'any es passeja un home que té tants nassos com dies té l'any —explica Eugènia.

—Ui! Això sí que és ben estrany! I bastant increïble! —diu Lisa amb cara de sorpresa.

—Doncs és veritat! Jo mateixa el vaig veure un any —diu Carme.

—Què dius? Em vols prendre el pèl? —pregunta Lisa.

—Hahaha!

—Hahaha!

—Hahaha!

Riu la colla al complet.

Mil i un contes per a l'asguilando

- I vosaltres creieu en eixes coses? —pregunta Lisa que encara no s'ho ha empassat.
- És clar! —contesta Nelo.
- Forma part de les nostres tradicions, de la nostra cultura, de la nostra forma de veure la vida —afeg Carme.
- Clar! Les tradicions... em pense que esteu una miqueta antiquats vosaltres.
- Aquest acte d'asguilando que estem fent també és una tradició i siga antiquada o no ens ho passem molt bé mantenint-la —diu ben segur Omar
- Per què? Per què aneu cantant i ballant cançons antigues? —diu Lisa amb una mica de desencant.
- No sols per això. Eixir a fer l'asguilando és eixir a demostrar la generositat del nostre poble —li explica Carme.
- Sí, uns donen, altres reben, i no se sap qui guanya més si el que dona o el que rep.
- És un acte on les dones demostren que són elles les ames de la casa, les que sempre s'han preocupat per administrar el menjar per a la família, per cuidar de la tribu, del clan —diu Eugènia amb una reflexió ben adulta.
- Sí, un acte on la música i la dansa ens uneixen, als que hem vingut de nou ara i als que vinguérem abans per a compartir uns costums que ens ensenyen a estimar-nos com a veïns, com a amics, com a germans —explica Omar.

Lisa, en sentir els seus arguments, es queda callada. Ella no s'havia parat a pensar que l'asguilando poguera significar tantes coses. Tan sols veia que allò era un acte com altres que feien en altres països i ciutats on ella havia viscut. Una passejada per a fer nadales com les que havia vist a Liverpool, a Amsterdam o a Minneapolis quan vivien allí. Ara entenia que per a ells l'asguilando tenia molt més significat, era un acte de tradició que en part havia fet possible la seua evolució i existència com a poble.

Voro, el mestre, en sentir la conversa dels seus alumnes, es queda meravellat. Aquella colla de xiquets i xiquetes li acaba de donar a ell mateix una lliçó de solidaritat, de conèixer els costums i tradicions, i de saber compartir-los i explicar-los. I també d'entendre les nostres festes i la relació que aquestes poden tindre en la manera en què al llarg del pas de centenars d'anys ens hem habituat a superar les dificultats, a buscar la igualtat, a mantindre unes creences que ens fan forts davant de perills i de marors.

Voro es para a pensar mentre els observa com s'acosten a la colla de pidolaires i comencen a cantar la cançó *Ja vénen els Reis*; sent com les seues veus s'uneixen a les de la resta de la colla i es posa a reflexionar sobre el que diuen aquells càntics que van des d'allò religiós a detalls plens de superstició. Es pregunta si allò que els Reis duïen al Jesús un grapat de sal no deu tindre relació amb el ritual de la salpassa i amb aquella creença arcana que el millor per a fer fugir les bruixes era la sal. Es pregunta si aquella versada que parla que els Reis vénen amb caravana plena i que n'hi haurà per a tots, no deu voler explicar que quan arriben el Reis Mags ho faran amb les mans plenes per a compartir les seues ofrenes no sols amb el Jesús, sinó també als que més ho necessiten.

Aquelles pensades li fan creure que efectivament Carme, Nelo, Omar i Eugènia tenen raó, que és necessari conservar aquesta tradició de l'asguilando. Pensa a posar-li fil a l'agulla i a partir del proper any, estiga en l'escola que estiga, explicarà en les seues classes aquest costum i aquesta tradició tan especials.

Al llarg d'aquesta setmana a l'escola estem treballant el projecte *Done'm l'asguilando*, a través del qual volem recuperar un costum i una tradició ben nostre que en el cas del folklore valencià ha originat cançons a posta com explicava Manuel Sanchis Guarner en el *Cançoneret Valencià de Nadal*.

Per a desenvolupar aquest projecte volem que l'alumnat faça partícip la seua família i és per això que vos demanem que contesteu aquestes preguntes senzilles. Els xiquets poden preguntar a pares, mares, iaïos, iaïes, tios o ties per tal d'obtenir informació.

- Què és l'asguilando?
- Quan se solia fer? Per què?
- Alguna vegada n'han vist algun o n'han participat en algun?

La cançó d'asguilando que estàs practicant és original d'un poble que es diu Callosa d'en Sarrià. T'agradaria saber on està aquest poble? Ara ho descobrirem!

Et converteixes en mestre o mestra de geografia i has de preparar un mapa explicatiu amb la informació sobre Callosa d'en Sarrià que vols ensenyar al teu alumnat. Utilitzant la ferramenta de Google Maps, segueix i completa els apartats següents:

1. Obri Google Maps i cerca la localitat de Callosa d'en Sarrià.
2. Anota algunes dades sobre la població, aquestes dades són importants per conèixer més sobre Callosa.

NOM DE LA LOCALITAT	
NOM DE LA COMUNITAT	
NOM DE LA PROVÍNCIA	
NOM DE LA COMARCA	
NOMBRE D'HABITANTS	

3. Crea un mapa amb el teu compte de google (cal un correu gmail), posa-li de nom NADALA DE CALLOSA D'EN SARRIÀ: UBICACIÓ i en la descripció escriu: Ubicació de la cançó d'asguilando, Nadala del poble de Callosa d'en Sarrià.

4. Busca la localitat de Callosa i posa-hi un marcador per situar-la.

5. Després, allunyat amb el zoom fins que veges bé tota la Comunitat Valenciana i dibuixa'n en el mapa la línia divisòria. Així veuràs, clarament, on se situa Callosa dins del territori valencià.
6. Guarda el mapa i ja el tens a punt per a utilitzar-lo a la teua classe de geografia i també per al treball final del projecte. Molt bé!!!!

PER A COMPLETAR...

Si altres anys també has fet el projecte de l'asguilando, pots marcar la ubicació de la resta de nades al mateix mapa utilitzant altres colors de marcadors. Vinga, ànim, fes memòria i repassa les nades anteriors.

Els pastorets de la nadala del poble de Callosa d'en Sarrià han quedat per sopar arròs amb cebeta. Saps com es fa aquest plat típic de la zona de la Marina Baixa? Vols saber-ho? Prepara't per fer de cuiner i cuinera!!!

Un pastoret és l'encarregat de la cuina, però, a l'hora de fer la recepta, li han faltat components: ajuda'l a trobar tot el que li falta. Completa la recepta d'arròs amb cebeta. Ací tens unes webs perquè no et falte de res.

ARRÒS AMB CEBETA

Ingredients per a 4 persones:

-
- 1/2 kg d'arròs
- 2 cebes
-
- 1/2 pimentó verd
- 1 nyora
-
- 2 creïlles
-

WEBS D'AJUDA:

<http://www.santjoandalacant.es/es/turismo/recetas>

<http://www.cocinadelamarinabaixa.es/2012/08/arros-en-ceba-arroz-con-cebolla.html>

Ja saps el que necessites!!! Gràcies per ajudar el pastoret, l'has tret d'un bon embolic!!! Però perquè la recepta estiga completa cal anotar els passos que s'han de seguir per a elaborar-ne el plat. Torna a investigar en les webs anteriors i redacta el passos necessaris per a poder fer l'arròs amb cebeta.

Elaboració:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Pobre pastoret, li havien dit que venien 4 persones a sopar però l'asguilando s'ha fet tan popular que li han dit que vindran més comensals. Completa la taula i calcula quina quantitat d'ingredients necessitarà per a poder donar de sopar a 8, 10 o 16 persones.

▼ INGREDIENTS ▼	8 COMENSALS	10 COMENSALS	16 COMENSALS
•			
•			
•			
•			
•			
•			
•			
•			
•			
•			

Quina meravella! Ja saps com fer l'arròs amb cebeta que soparan els protagonistes de la nadala! Segur? Potser et falta practicar. Bé, doncs, aquest cap de setmana i amb l'ajuda del teus pares, iaïos, germans, germanes o amb qui tu vullgues, elabora aquest plat. Fes fotos del procés i porta-les a classe, les utilitzarem per a l'activitat final que farem amb totes les fotos teues i dels teus companys i companyes.

REFLEXIONA.

- **Escriu com t'ho has passat fent de cuiner o cuinera i com de bo estava l'arròs.**
- **Tots fan la mateixa recepta d'arròs amb cebeta? Raona la resposta.**

El villancico de aguinaldo *Ja vénen els Reis* nos cuenta la llegada de sus Majestades y qué es lo que le traen al niño Jesús recién nacido. Comienza con una introducción musical interpretada por una dulzaina, un instrumento típico valenciano. ¿Quieres que hagamos un instrumento para poder acompañarla? Si te has fijado, hay un instrumento que acompaña rítmicamente. ¡LAS MARACAS! Se trata de un instrumento de percusión que consiste en una calabaza o cualquier otra fruta similar, seca y vacía, sujeta a un mango o palo y llena, en su interior, de objetos que suenan al agitar. Es originaria de América del Sur.

Vamos a hacer unas maracas y así podremos acompañar el villancico *Ja vénen els Reis*. Para realizar este trabajo nos convertiremos en lutieres especializados en instrumentos de percusión, es decir, artesanos que fabrican y reparan instrumentos musicales.

TALLER DE MARACA

VAMOS A NECESITAR:

- 2 botellas de plástico
- Cintas aislantes de colores
- Legumbres
- Mucha imaginación

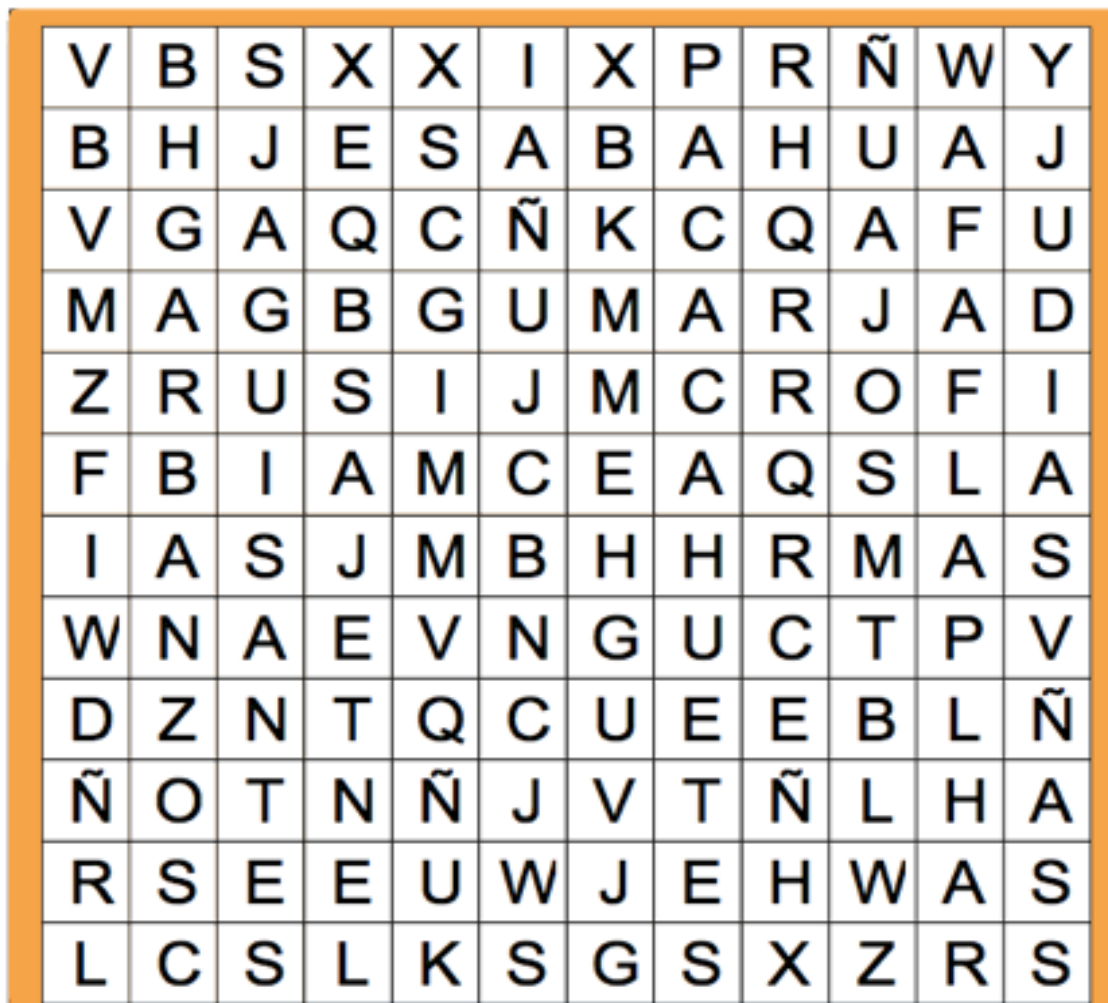
CÓMO LO HACEMOS:

1. Decoramos las botellas con la cinta aislante. Es el momento de usar la imaginación, sé creativo/a.
2. Una vez decoradas, ponemos las legumbres en el interior de las botellas. No pongas muchas, las legumbres deben bailar para hacer música.
3. Tapa la botella y... ¡VIVA LA MÚSICA!

Las palabras que tienes que buscar son:

JASO

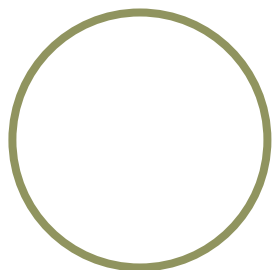
Les matemàtiques i la música estan connectades des dels temps de Pitàgores. Investigarem ara la partitura de l'asguilando i resoldrem unes qüestions matemàtiques amb ella. T'animes?

Si t'hi fixes, veuràs que el compàs d'aquesta partitura és un 3/4. Els compassos es representen amb fraccions. El numerador indica les parts que tenim o agafem (a la partitura 3 negres) i el denominador indica les parts en què dividim la unitat. Però, de quina unitat bàsica estem parlant ací en la partitura? Et done 4 opcions. Marca l'opció correcta. Pots trobar informació a aquesta web:

► https://es.wikibooks.org/wiki/Teoría_musical/Rítmica/Introducción_a_la_rítmica

BLANCA REDONA NEGRA CORXERA

Seguim! Ara representa el primer compàs d'aquesta partitura utilitzant el gràfic següent. Divideix-lo en parts i dibuixa la nota que correspon a cada part.

Per últim, utilitzant el gràfic anterior, que representa un compàs de la partitura, i sabent el total de compassos que té la nadala, podries esbrinar quantes negres caben en l'asguilando de Callosa? Expressa-ho de forma matemàtica.

Nadala del poble de Callosa d'en Sarrià

HOW WAS YOUR ASGUILANDO?

- Where did you go?
- What did you eat?
- Did you sing?
- Did you play any instrument?
- How was it?

OPINION WRITING: ABOUT WINTER

• The best thing to do in winter is _____

• I like it because _____

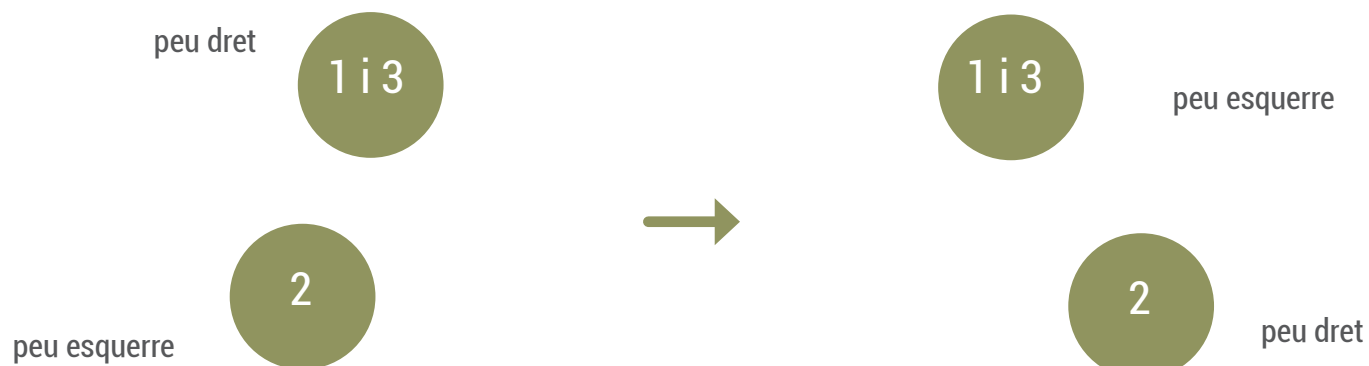

La nadala d'asguilando *Ja vénen els Reis* comença amb la dolçaina, instrument típic valencià. Aprofitant aquest instrument i les danses típiques valencianes, com la jota, hem pensat aquesta estructura de dansa. Hem dividit la nadala en 3 seccions (CANT 1, CANT 2 i CANT 3), a més de la introducció, l'interludi i el final instrumental, que anomenarem: part instrumental.

• PART INSTRUMENTAL

- Toc de la dolçaina: Quiets per parelles enfrontades. Els braços amb les mans a la cintura.
- Part instrumental : Agafem el ritme ternari amb els peus (1, 2, 3 /1, 2, 3 /1, 2, 3...). Cal fixar-se que el pols 1 cada vegada cau amb un peu. Cada vegada que hi haja part instrumental farem el moviment ternari bàsic.

MOVIMENT TERNARI BÀSIC

• CANT 1: "Ja vénen els Reis per la costereta..."

En aquesta part farem una variant del moviment ternari anterior. Ens desplaçarem avant amb 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3 i després cap al darrere amb 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3. Farem aquest moviment mentre dura la part del CANT 1, és a dir, fins a " anem, anem".

1 i 3

peu esquerre

2

peu dret

1 i 3

peu dret

2

peu esquerre

• CANT 2: "Ja vénen els Reis per la porta falsa..."

En aquesta secció continuem variant el moviment ternari bàsic. En aquest cas farem el pas en 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3 1, 2, 3 i creuarem els braços amb el/la company/a, sempre amb un braç en alt, intercanviant el braç cada vegada que ens creuem amb el/la company/a.

• **CANT 3: "Ja vénen els Reis per dalt de la bassa..."**

En aquest últim cant tornarem a repetir el moviment del **CANT 1**. També podem deixar pas a la improvisació, podem dir a l'alumnat que creen una variant del moviment bàsic i la interpreten en aquesta secció.

TOC DOLÇAINA	INSTRUMENTAL	CANT 1	CANT 2	INSTRUMENTAL	CANT 3	CANT 2	INSTRUMENTAL
--------------	--------------	--------	--------	--------------	--------	--------	--------------

Després de fer la tertúlia sobre el conte, és moment de fer un poquet de reflexió. Contesta aquestes qüestions i aprofita per comentar-les a la teua classe.

- El costum de l'asguilando es fonamenta en la generositat, què penses d'açò?
- A la teua localitat també es fan actes de convivència i veïnatge? Creus que és important mantindre'ls?
- Creus que hui en dia encara es fan *tractes de paraula* com es feien al voltant de l'om? Raona la resposta.
- L'om és presentat com a molt savi perquè té molts anys i ha viscut molt. És veritat açò? Penses que passa el mateix amb les persones? Creus que per aquest motiu els devem un respecte?
- Lisa és nouvinguda, com la tracten els protagonistes del conte? Has tingut l'oportunitat de conviure amb alguna persona nouvinguda? Com l'has tractada o creus que la tractaries?

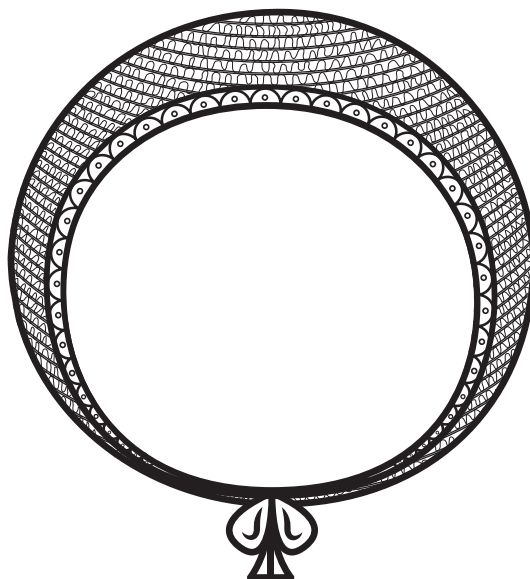

A les cançons d'asguilando de vegades es parla de vestir el Jesuset. S'anomenen peces de roba com gamboixet, caroteta, camisola, faldó...

Així és com abans es vestia els nadons. Però, saps quines són eixes peces de roba?

Gamboixet o gambuix, en altres llocs es diu cambuix (cast. capillo, cambuj):

Cobricap de tela fina que portaven les dones i els infants de mamella: aquelles per subjectar-se els cabells, i aquests per a tenir el cap dret.

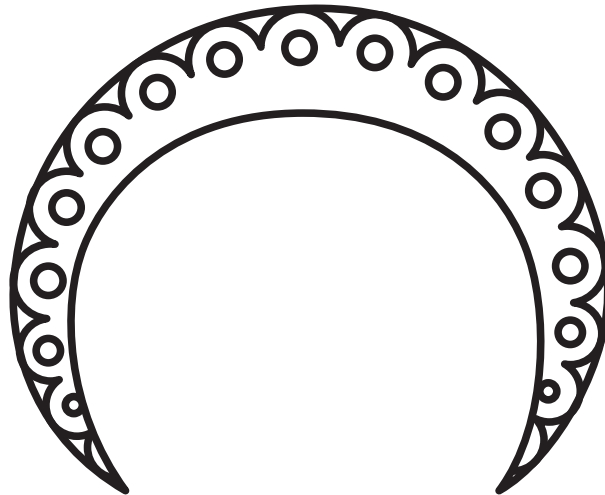
Pots decorar les peces de roba!

Caroteta:

Espècie de gorreta o de còfia que porten els xiquets de bolquers, feta de tela o de randa i més o menys adornada, que tapa les orelles i es lliga davall de la barba.

En l'actualitat s'utilitza al món faller, per cobrir el cap als més menudets.

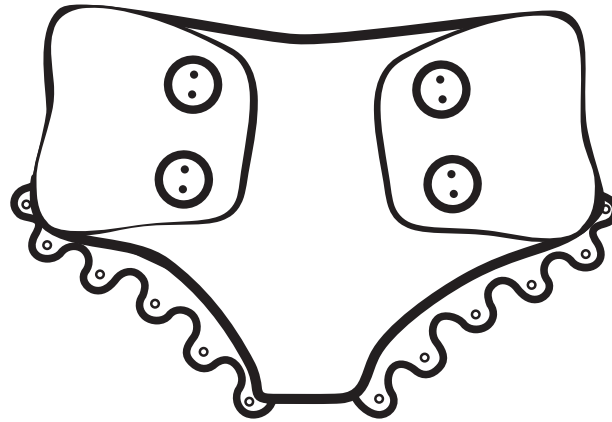

Calcetes de bolquer.

Calcetes amples de cotó, ris o perlé que es col·loquen damunt dels bolquers dels nadons.

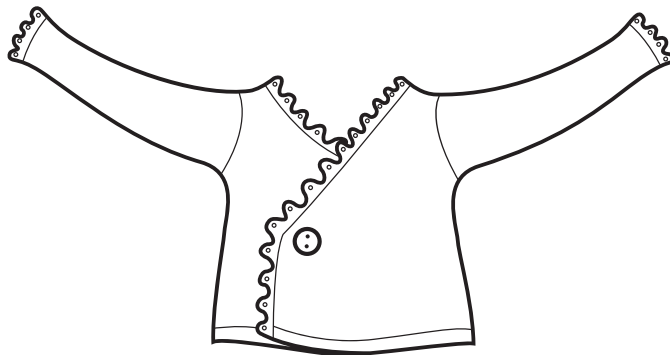
A les nades diu que li porten calcetes perquè al xiquet van a acurtar.

Camisola (cast. camisita):

És una camisa menuda. Bolcar la criatura és posar-li la camisola, les calcetes.

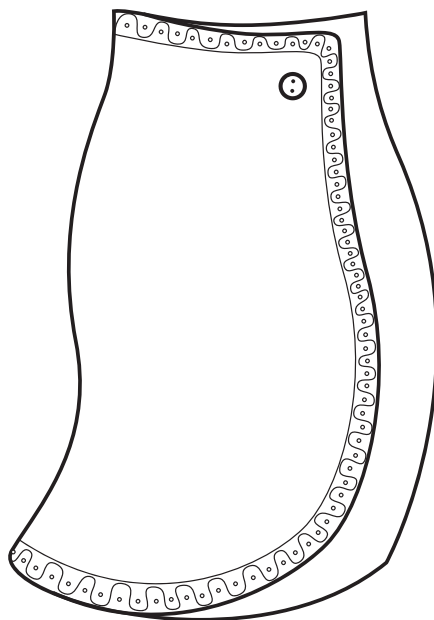
Camiseta (cast. camiseta):

És la peça de vestit que es duu davall de la camisa i és més curta que aquesta.

Faldó:

És la part del bolquer que cobreix el cos des de la cintura cap avall. És la peça que va damunt de les calcetes.

Sabatetes:

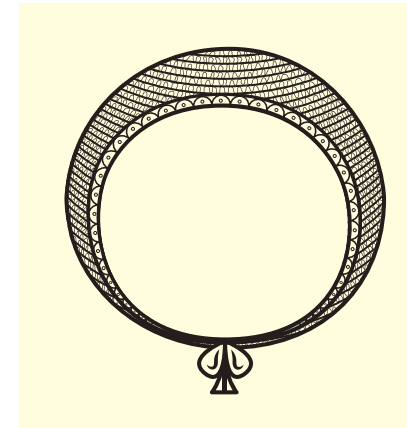
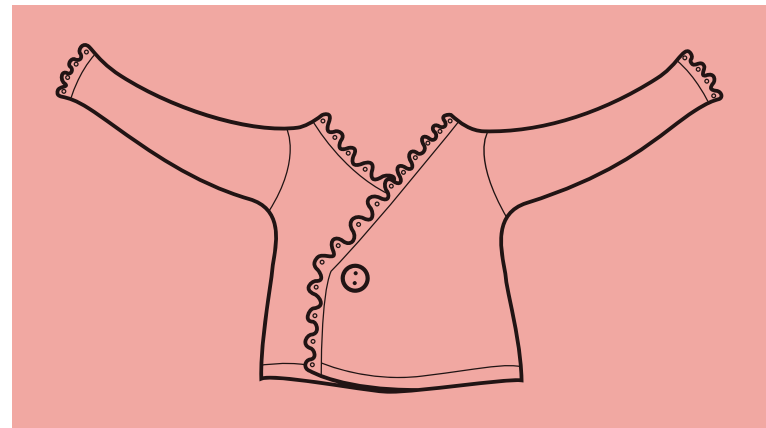
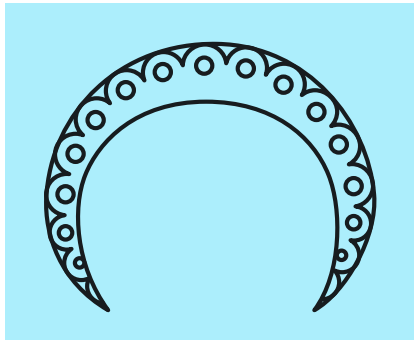
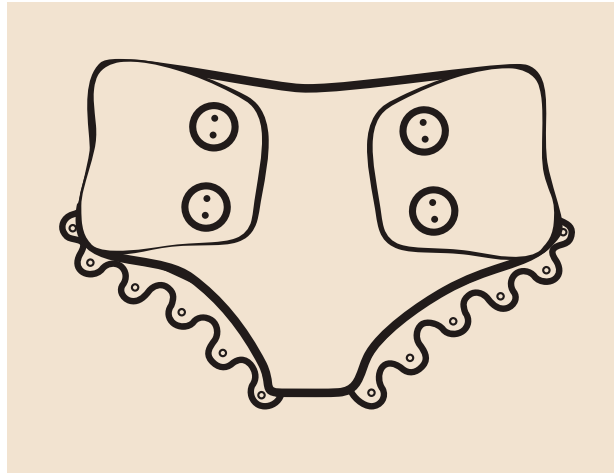
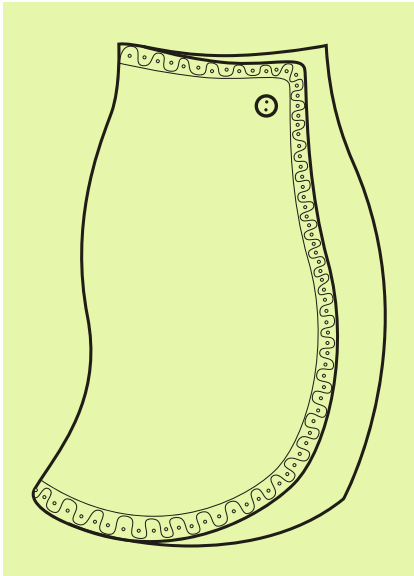
Calçat de cuir o de llana amb soleta de pell, que solen dur les criatures que encara no caminen per a tenir els peuetes calents.

Busca més informació d'aquestes peces de vestir.

- Fes un cartell de cada una de les peces de roba. Per a posar-hi el text utilitzaràs el processador de textos, els dibuixos els faràs i els decoraràs al teu gust. Per decorar els dibuixos pots utilitzaràs qualsevol material (paper, tela, retoladors...)

Arribats a aquets punt hem pogut aprendre moltes coses al voltant de l'asguilando. En aquest document final de síntesi recollirem allò més important de tot el que hem treballat.

- Escriu amb les teues paraules en què consisteix l'asguilando i per què es fa o es feia.
- Quines cançons d'asguilando has pogut conèixer i d'on són aquestes cançons?
- Què pots comentar del lloc d'origen de les nades?
- Quin menjar se solia oferir a la colla que feia l'asguilando?

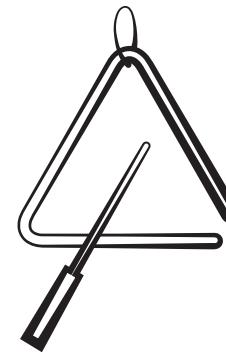
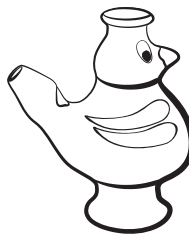
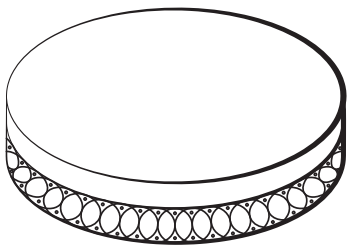
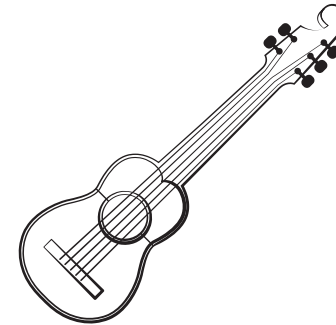
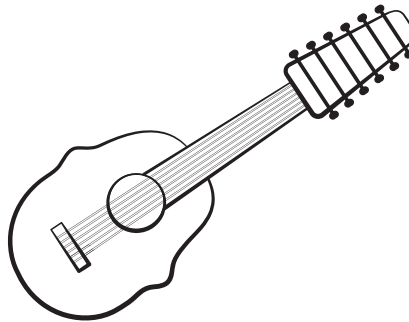
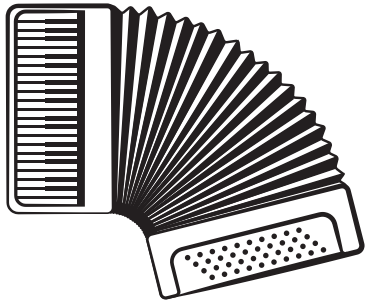

- Quins instruments solien acompanyar la tradició de l'asguilando?
- Quina indumentària tradicional has pogut aprendre?
- Quins elements sobre l'asguilando has inclòs al teu mural o *glogster*?

Torna a escoltar, amb molta atenció, la nadala del poble de Callosa d'en Sarrià. Quins instruments sonen en la introducció? Encercla'ls.

Escriu el nom dels instruments que has marcat:

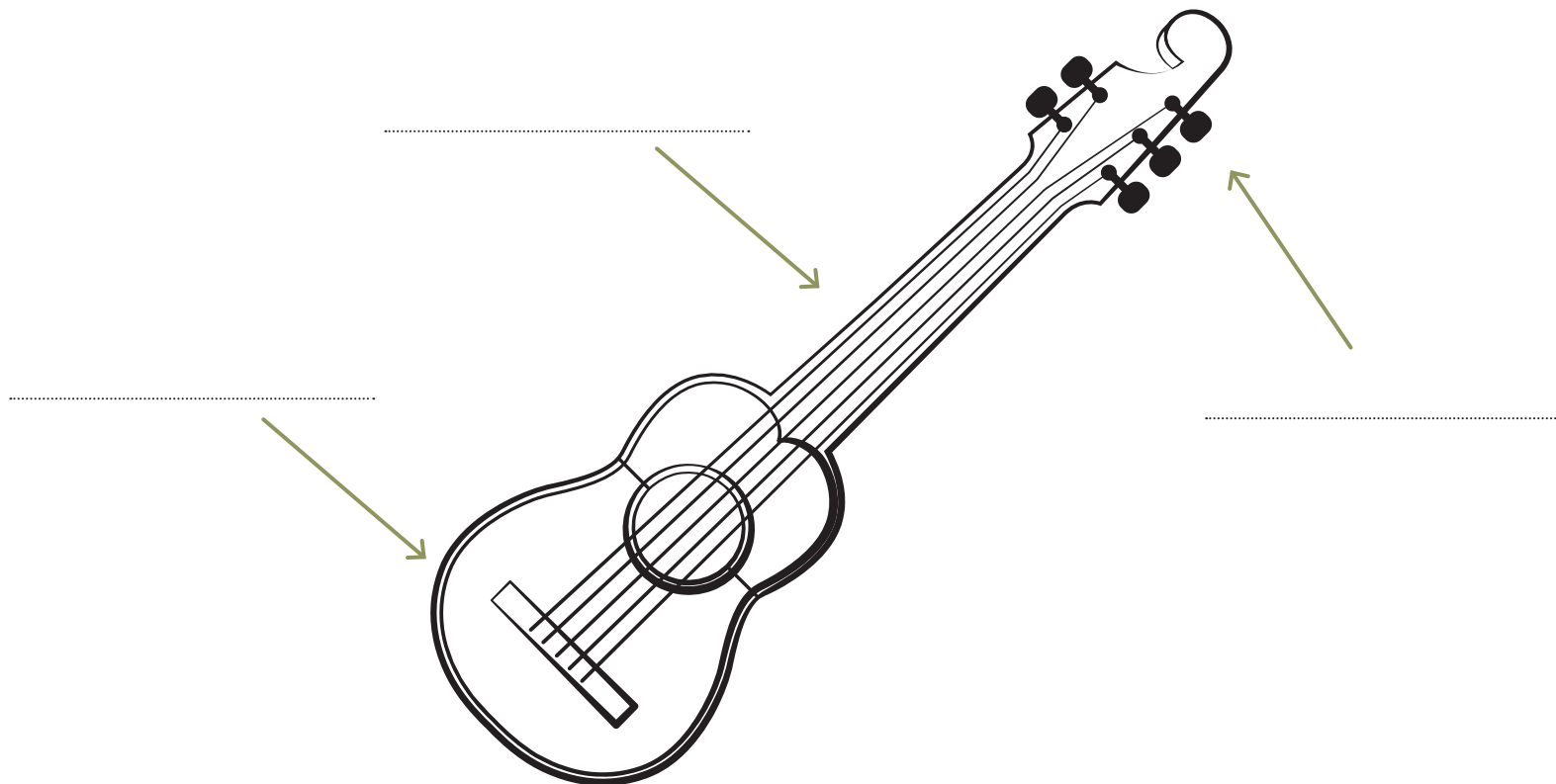

Busca informació sobre els instruments de corda polsada de l'activitat anterior i contesta les preguntes següents.

- Quantes cordes tenen cadascun?
- Quines són les seues parts?
- En quin grup instrumental típic valencià solen utilitzar-se aquests instruments?

Marca les parts que componen aquest instrument.

Vols jugar i saber quantes coses has après sobre l'asguilando?

Ací tens un Kahoot!!!

<https://play.kahoot.it/#/k/a47aa9a8-a7f1-46b2-b26f-f2aa5106d412>

Recorda: Per a jugar a Kahoot necessites un dispositiu que et faça de monitor i un altre per a contestar les preguntes.

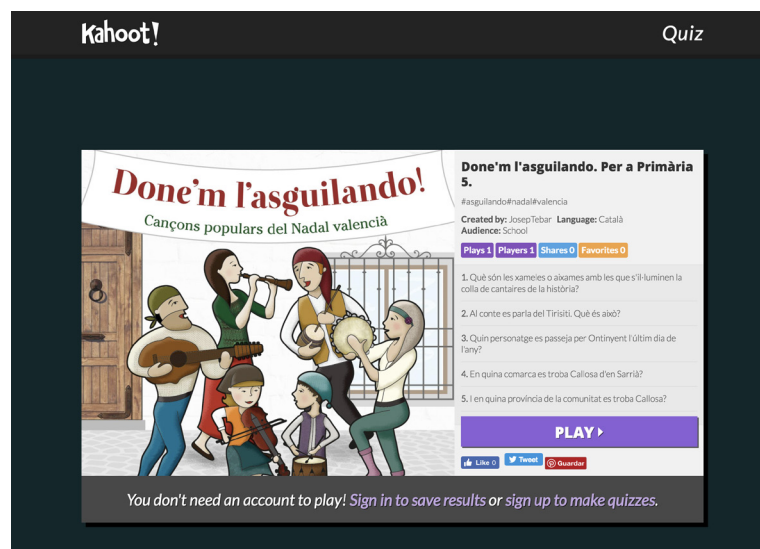
Segueix els passos següents:

1. Descarrega't l'app de Kahoot al teu mòbil o tauleta. També pots jugar des de la web, busca aquest enllaç.

<https://kahoot.it/#/>

2. Busca l'enllaç del joc utilitzant el navegador web. Veuràs que de seguida vas a aquesta pàgina.

3. Dona-li al play i et portarà a la pàgina següent.

PLAY ▶

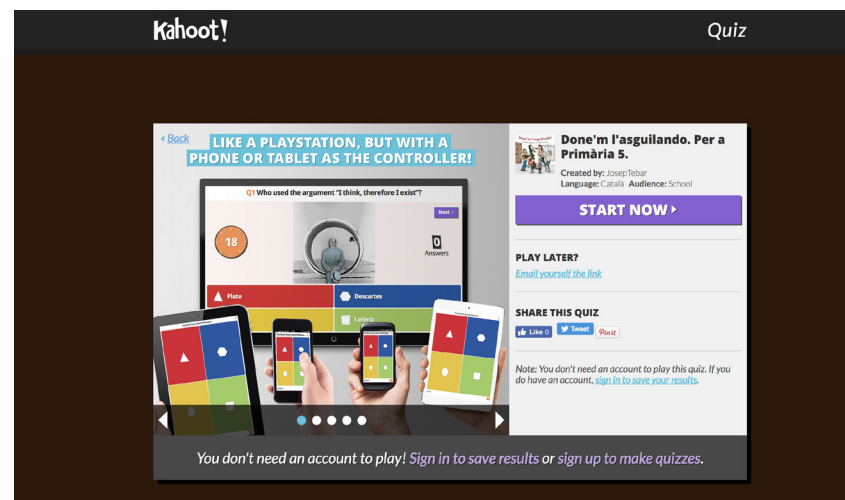
4. Prem start now.

START NOW ▶

5. Tria la modalitat del joc: individual o per equips.

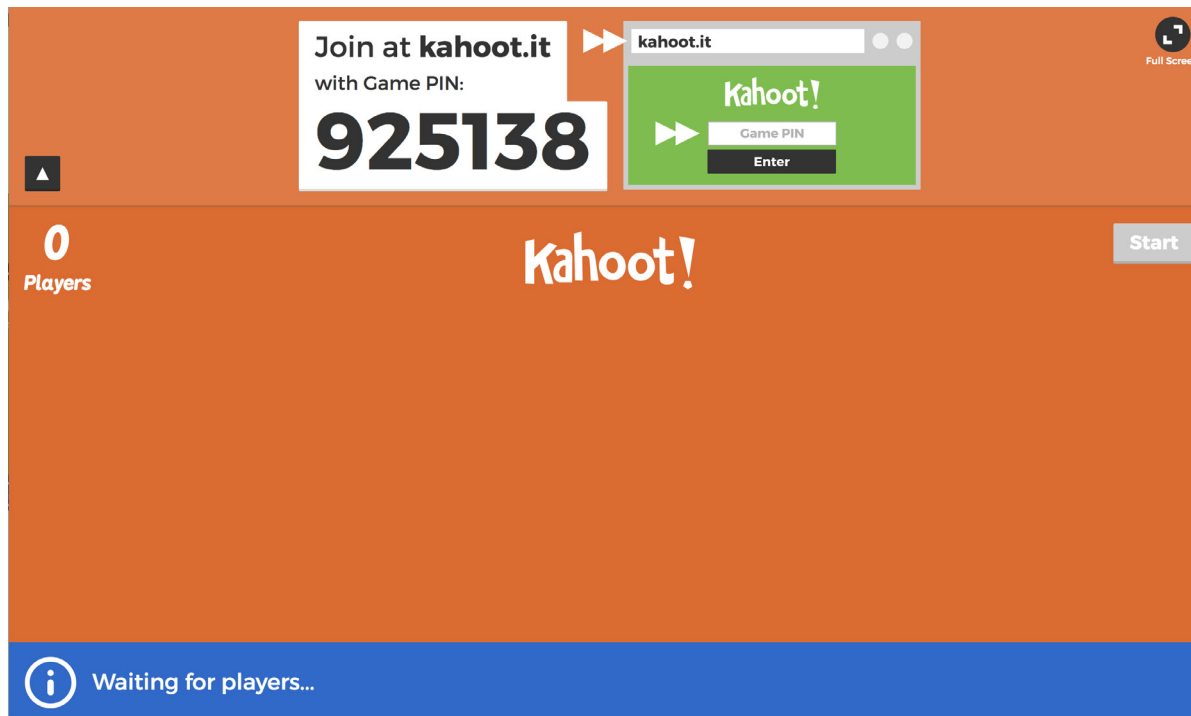
Classic

Team mode

6. Finalment, apareix el game pin (codi del joc) per a registrar-te des de cadascun dels dispositius que utilitzaràs per a contestar les preguntes.

A GAUDIR DEL JOC!!!!

